

Единъ обѣдъ отъ двадесять и четири видове ястія. Въ срѣда-та же на трабеза-та положиха нмъ големъ сосудъ, но захлупенъ добръ. Абіе оная любопытна жена поиска да отхлупи сосуда; Но единъ царскій служитель, вой ся случи да е тамо рече ней, какъ царь е повелѣлъ да не го похванатъ, понеже не иска да видятъ що е внутрѣ. Като си отиде служитель-ать, мужъ оный видевши че негова та жена не ядеше ради своя-та жалость, попыта я що е ней? она му отвѣща, какъ не ѝ угождава никое ястіе отъ всычкы-те, не ѝ ся яде токмо отъ оно, кое е въ захлупенный сосудъ. О безумная, извыка нейный мужъ, не ти ли казаха че царь е забранилъ да не го пипаме? Царь е неправеденъ отвѣща жена-та, ако онъ, искаше да не видиме що има въ оный сосудъ, не требаше да повелѣе да го донесатъ на трапеза-та ни. Тогда начена да плаче, и говоряше че щеше да ся убие ако бы мужъ не отворилъ сосуда. Той като я гледаше убо че плаче, подканесе да я сожали, и понеже я любяше горящо, обѣща ся да я възблагодари, и отвори сосуда, но абие излѣзе вонъ една мышка, они ся притѣкоха слѣдъ нея за да я у-